

Sygn. akt VI Ka 574/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Robert Bednarczyk (spr.)

Sędzia Waldemar Masłowski

Sędzia Andrzej Tekieli

Protokolant Agnieszka Telega

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w J.B. R.

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2021 r.

sprawy A. W. ur. (...) w J.

s. Z., W. z domu O.

oskarżonego z art. 281 kk w zw. z art. 57a § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez oskarżonego i jego obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 22 października 2020 r. sygn. akt II K 788/20

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. W. w pkt. I części rozstrzygającej w ten sposób, że ustala opisane w nim zachowanie jako wypadek mniejszej wagi, tak opisany czyn kwalifikuje z art. 281 kk w zw. z art. 283 kk w zw. z art. 57a § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 283 kk i przy zastosowaniu art. 57a § 1 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. B. kwotę 516,60 złotych w tym 96,60 złotych podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 574/20	
Załącznik dołącza się w			

każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 22 października 2020r. w sprawie II K 788/20		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o		

wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania	

	środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
1.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1		A. W.	Zastosowanie przez oskarżonego przemocy wobec J. J. w celu utrzymania się w posiadaniu skradzionego mienia	Zapis monitoringu	23

2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.2. Ocena dowodów					
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			
1	Zapis monitoringu	Zabezpieczony w toku postępowania przygotowawczego dowód ma charakter obiektywny. Został on przeprowadzony podczas rozprawy odwoławczej, zaś jego wiarygodność potwierdzona została przez oskarżonego. Wskazać przy tym należy, że A. W. nie miał powodu do potwierdzania niekorzystnych dla siebie			

		okoliczności, żadna ze stron nie kwestionowała prawdziwości zdarzeń, zapisanych w zakresie obrazu na dołączonej do akt sprawy płytcie.	
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
	I. Naruszenie prawa procesowego(art.	# zasadny	

410 kpk)nie wyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy i w konsekwencji poprzez błędną ocenę materiału dowodowego poprzez zaniechania zbadania na którym etapie popychanki” z pokrzywdzonym oskarżony uderzył pokrzywdzonego puszką piwa w głowę a w konsekwencji czy to uderzenie miało na celu bezpośrednie dążenie do utrzymania się w posiadaniu skradzionych dwóch plasterków słoniny o wartości 0,77 zł, czy też było reakcją obronną	# częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
II. Rażąca niewspółmierność wymierzonej kary 3 lat pozbawienia wolności wskutek całkowitego pominięcia podczas ustalania wymiaru kary wartości ukradzionej	

	<p>słoniny oraz motywacji dokonania kradzieży i to w sytuacji, gdy obowiązujący stan prawny (art. 283 kk) obliguje do analizy ustalonego stanu faktycznego także w kierunku wypadku mniejszej wagi</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Sformułowany w punkcie 1 apelacji obrońcy zarzut obrazy przepisów postępowania, jaki mógł mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku jest zasadny, choć w toku postępowania przed Sądem I instancji nie został naruszony wskazany w zarzucie art. 410 kpk. Zgodnie z jego brzmieniem podstawę wyroku może stanowić tylko całość okoliczności</p>			

ujawnionych w toku rozprawy głównej. Bez wątpienia zapis z monitoringu został w toku rozprawy głównej ujawniony co oznacza, że do naruszenia art. 410 kpk nie doszło. Sąd Rejonowy naruszył jednak inny przepis proceduralny, jakim jest art. 395 kpk. W trybie stosowanej odpowiednio tej regulacji chodzi nie tylko o oględziny wyglądu i właściwości danego przedmiotu, lecz także zapisanych z jego użyciem treści, jakie wszak nie mogą być odczytane w trybie art. 393, skoro nie zostały zapisane za pomocą pisma. Nie wchodzi też w tym wypadku w rachubę stosowanie art. 393a, bowiem dotyczy on wyłącznie zapisów, stanowiących załączniki do protokołu. Ten specyficzny

rodzaj dokumentu w postaci zapisu obrazu, jakiego nie da się odczytać powinien być zatem poddany oględzinom za pomocą zmysłów, czyli w tym przypadku poprzez obejrzenie. Do tej czynności należy stosować – wobec braku osobnej regulacji – odpowiednio art. 395 kpk, jako najbardziej zbliżony treściowo. (por.Steinborn Sławomir (red.), Kodeks postępowania karnego. Komentarz do wybranych przepisów, LEX/el. 2016 - komentarz , stan prawny : 30 stycznia 2016 r.). Podnieść należy, że skoro oskarżony w swoich wyjaśnieniach powoływał się na brak pamięci rozpoznawanego zdarzenia, to Sąd I instancji powinien uznać odtworzenie dowodowych zapisów na płycie podczas

rozprawy
głównej za
niezbędne, zaś
zaniechanie tego
jest bez
wątpienia
naruszeniem
wskazanego
przepisu, jaka
mogła mieć
wpływ na treść
wydanego
wyroku.

Uchybienie to
zostało jednak
konwalidowane
w postępowaniu
odwoławczym a
skoro tak, to
oceniany zarzut
nie uzasadniał
powinności ani
zmiany, ani
tym bardziej
uchylenia
wyroku Sądu
Rejonowego w
Jeleniej Górze.

Odmienne
potraktować
należy zarzut
podniesiony w
punkcie 2
apelacji obrońcy.
O ile jego
forma wskazuje,
że w ocenie
skarżącego
kwestionowany
jest wyłącznie
wymiar kary,
nie zaś ustalenia
faktyczne,
dokonane przez
Sąd I instancji,
o tyle treść
tegoż zarzutu
w połączeniu
z zawartym w

apelacji jednym z wniosków oraz jej uzasadnieniem nie pozostawia wątpliwości, że w ocenie obrońcy Sąd Rejonowy powinien do przypisanego sprawcy działania zastosować instytucję wypadku mniejszej wagi a w związku z tym wymierzoną karę znacząco złagodzić.

Rozważania w tym zakresie rozpocząć należy od stwierdzenia, że o kwalifikowaniu zachowania jako wypadku mniejszej wagi decydować winny okoliczności, które zaliczane są do znamion typu czynu zabronionego.

Decydują tu zatem przedmiotowe i podmiotowe znamiona czynu, ze szczególnym uwzględnieniem tych elementów, które są charakterystyczne dla danego rodzaju przestępstw,

przy czym istotne znaczenie mają w szczególności: rodzaj dobra, użyte środki, charakter i rozmiar szkody wyrządzonej lub grożącej dobru chronionemu prawem, czas, miejsce i inne okoliczności popełnienia przestępstwa oraz odczucie szkody przez pokrzywdzonego oraz stopień zawinienia oraz motywacja i cel działania sprawcy.(por. wyrok SA w Gdańsku z dnia 11 grudnia 2002 r. II AKa 428/02, Apel.-Gda. 2003/2/137). W realiach przedmiotowej sprawy nie sposób pominąć, że przedmiotem przestępstwa były dwa plasterki słoniny o wartości 77 groszy, bo sprawca zastosował wobec pokrzywdzonego przemoc w celu utrzymania się w posiadaniu owej skradzionej uprzednio

słoniny.

Podnieść w tym miejscu należy, że zabór rzeczy w celu przywłaszczenia nie jest w art. 281 k.k. wskazany jako znamię czynnościowe, bo jako czynności sprawcze wymieniono w nim wyłącznie środki rozbójnicze. Do znamion czynnościowych przestępstwa z art. 281 k.k. nie należy zatem stanowiąca przestępstwo powszechne kradzież choć podmiotem tego czynu może być jedynie posiadacz skradzionej rzeczy, na co słusznie wskazał Sąd Apelacyjny w Katowicach (wyrok z dnia 13 listopada 2018 r. II AKa 444/18, LEX nr 2690779). Spostrzeżenie to oznacza, że zawarty a apelacji obrońcy w punkcie 3a wniosek jawi się jako niezasadny. Nie sposób jednak pominąć,

że motywacją sprawcy było utrzymanie się w posiadaniu rzeczy o oczywistej, bląhej wartości. Również natężenie zastosowanej przez oskarżonego przemocy nie było początkowo duże, narastało zaś wraz z rosnącym oporem pokrzywdzonego, który podjął próbę skłonienia A. W. do uiszczenia należności za zabrana słoninę lub do jej zwrotu. Podnieść przy tym należy, że postulowany zwrot opisanego towaru nie doprowadziłby, co zdaje się być oczywiste, do odzyskania skradzionego mienia, gdyż po tym, jak znalazło się ono w posiadaniu oskarżonego stało się z handlowego punktu widzenia bezużyteczne. W ocenie Sądu, choć J. J. działał w granicach prawa, to jednak jego reakcja

była- w
odniesieniu do
wartości i
rodzaju mienia-
nieproporcjonalna.
Faktem jest, że
nawet drobne
kradzieże
sklepowe są
zjawiskiem
powszechnym a
co za tym idzie
przynoszącym
znaczne straty
pokrzywdzonym
placówkom
handlowym,
jednak
wdawanie się
z nietrzeźwym
sprawcą
kradzieży dwóch
plastrów słoniny
o niemal
znikomej
wartości w
szamotaninę nie
może być
uznawane za
działanie
racjonalne i
adekwatne do
charakteru
uprzedniej
kradzieży. W
tych realiach
w ocenie Sądu
Odwoławczego
odwołać się
należy do
aspektu
wiktymologicznego.
Aspekt ten w
połączeniu z
motywacją i
celem działania
sprawcy, jakim
było- sui
generis-
utrzymanie się

w posiadaniu żywności, brak po stronie pokrzywdzonego znaczącego poczucia krzywdy, brak po stronie oskarżonego premedytacji i planowania popełnionego przezeń występku wskazują, że popełniony czyn jawi się jako wypadek mniejszej wagi, o jakim mowa w art. 283 kk. Wprawdzie Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 29 września 2010 r. w sprawie II AKA 270/10, LEX nr 621279 wskazał, że występki z art. 280 § 1 k.k., w zależności od szczególnych okoliczności jego popełnienia, może mieć charakter chuligański, lecz po spełnieniu występku o charakterze chuligańskim wyklucza możliwość zakwalifikowania tego występku jako wypadku mniejszej wagi, to jednak z

drugim zdaniem
cytowanego
judykatu nie
można się
zgodzić. W
ocenie Sądu
stosowanie art.
57a § 1
nie wyklucza w
żadnym
przypadku
stosowania
instytucji
warunkowego
umorzenia czy
też możliwości
przyjęcia
znikomego
stopnia
społecznej
szkodliwości
czynu a tym
bardziej nie
można
przyjmować
generalnej
zasady, że
chuligański
charakter
występku
wyklucza
możliwość
zakwalifikowania
danego czynu
jako wypadku
mniejszej wagi.
O
kwalifikowaniu
danego
zachowania jako
wypadku
mniejszej wagi
decyduje wszak
całościowa
ocena stopnia
społecznej
szkodliwości
czynu a
chuligański
charakter czynu

jest tylko jedną z wielu zmiennych mających wpływ na tę ocenę. (por. Wróbel Włodzimierz (red.), Zoll Andrzej (red.), Kodeks karny. Część ogólna. Tom I. Część II. Komentarz do art. 53-116, wyd. V, WK 2016 - komentarz , stan prawny : 1 sierpnia 2016 r.). Oczywiście blaha wartość rzeczy, jaką sprawca chciał zatrzymać ma w tym przypadku dwojakie znaczenie. Z jednej bowiem strony jest jednym z elementów potraktowania popełnionego czynu jako wypadku mniejszej wagi, z drugiej zaś wyczerpuje zawartą w art. 115 § 21 kk treść pojęcia „oczywiście blahaego powodu”. Z tego powodu, aprobując stanowisko Sądu Rejonowego o chuligańskim charakterze czynu, Sąd Odwoławczy ustalił, że czyn

ów jest
wypadkiem
mniejszej wagi.
Rodzi to
oczywiste
konsekwencje
jeśli idzie o
wymiar kary.
Ustawowe
zagrożenie, o
jakim mowa
w art. 283
kk jest przecież
znacząco
obniżone w
stosunku do
granic sankcji,
określonych w
art. 281kk. Sąd
Rejonowy
powołał się w tej
materii jedynie
na uprzednią
karalność
oskarżonego i
związaną z tym
jego
niepoprawność,
jako na
okoliczności
uzasadniające
potrzebę
zaostżenia kary.
Uwypuklić
jednak należy,
że karalność ta
mieści się w
ramach zespołu
ustawowych
znamion czynu,
określonych w
art. 64 § 1
kk. Z uwagi
na zaskarżenie
wyroku
wyłącznie na
korzyść
oskarżonego Sąd
II instancji nie
jest władny

ustalać bardziej
rozbudowanego
katalogu
okoliczności
obciążających.

A. W., co nie
uszło uwadze
Sądu

Rejonowego nie
negował swojego
sprawstwa choć
wywodził, że
czynu nie
pamięta i wyraził
on i to wprost,
niejednokrotnie,
skruchę. Jego
czyn nie
doprowadził do
znaczących,
negatywnych
następstw i choć
twierdzenie o
niepoprawności
oskarżonego jest
prawdziwe, to
jednak kara 8
miesięcy
bezwzględного
pozbawienia
wolności spełni
w ocenie Sądu
te wszystkie
cele, jakie miał
na uwadze Sąd
Rejonowy.

Uzasadnia to
potrzebę zmiany
zaskarżonego
wyroku także w
części dotyczącej
wymiaru kary.

Rozważania
powyższe
odnieć należy
i do apelacji
oskarżonego. Z
jej treści wynika,
że kwestionuje

<p>on przede wszystkim wymiar kary, jaka została wobec niego orzeczona w I instancji, lecz również kwalifikację prawną przypisanego mu czynu. W zakresie, o jakim mowa wyżej stanowisko A. W. jest zasadne.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1. Zmiana kwalifikacji prawnej zarzucanego czynu poprzez zakwalifikowanie zdarzenia w przedmiocie kradzieży z art. 119 kw z wymiarem kary w wysokości stosownej do dokonanego czynu.</p> <p>2. Zmiana kwalifikacji prawnej zarzucanego czynu poprzez zakwalifikowanie zdarzenia z art. 281 kk w zw. z art. 283 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk i wymierzenie kary w wysokości 8</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>miesiący pozbawienia wolności</p> <p>3. Obniżenie wymierzonej kary do 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności</p> <p>4. Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Jak zostało wyżej wykazane zarzut, opisany w punkcie 1 nie jest zasadny, bo zabór rzeczy w celu przywłaszczenia nie jest w art. 281 k.k. wskazany jako znamię czynnościowe, Poza zakresem skargi jest w przedmiotowej sprawie dokonana kradzież słoniny, zaś z zapisu</p>		

monitoringu wyraźnie widać, czemu oskarżony w toku rozprawy odwoławczej nie przeczył, że A. W. użył wobec interweniującego legalnie pokrzywdzonego w celu utrzymania się w posiadaniu skradzionej żywności. W zakresie zasadności zarzutu nr 2 Sąd wypowiedział się wyżej, co z oczywistych powoduje skutkuje niezasadnością zarzutu nr 3. Z kolei konwalidacja uchybień co do postępowania dowodowego, jakich nie ustrzegł się Sąd I instancji eliminuje zasadność zarzutu nr 4.

4.
**OKOLICZNOŚCI
 PODLEGAJĄCE
 UWZGLĘDNIENIU
 Z URZĘDU**

1.

Związłe o
 powodach

ZSTRZYGNIECIE

uwzględnienia okoliczności	
5. SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zaskarżony wyrok został utrzymany w mocy w zakresie popełnienia przez oskarżonego kradzieży rozbójniczej o chuligańskim charakterze i w warunkach recydywa podstawowej.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Przyczyny utrzymania w mocy zaskarżonego wyroku podane zostały w sekcji	

3 formularza uzasadnienia.		
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zmiana zaskarżonego wyroku nastąpiła w zakresie ustalenia przypisanego czynu jako wypadek mniejszej wagi, czego następstwem było obniżenie wymiaru kary pozbawienia wolności.		
Zwięźle o powodach zmiany		
Motywacja dokonanej zmiany zawarta jest wyżej.		
5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna,		

zakres podstawa prawna uchylenia	i		
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia	o		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia umorzenia wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o i ze		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia	o		

<p>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</p>		
<p>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>III</p>	<p>O kosztach nieopłaconej obrony oskarżonej z urzędu za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 29 Prawa o adwokaturze (Dz.U.2019.1513 t.j.) i § 4 ust. 1 i 3, § 17 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. 2019, poz. 18 t.j.)</p>	

6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IV	<p>Podstawę rozstrzygnięcia o wydatkach poniesionych w postępowaniu odwoławczym stanowi przepis art. 624 § 1 k.p.k. Oskarżony nie posiada majątku, ani dochodów, orzeczona została wobec niego kara pozbawienia wolności a co za tym idzie uiszczenie przez niego kosztów sądowych byłoby nadmiernie uciążliwe. Z tego powodu Sąd odstąpił od obciążania go tymi należnościami.</p>	
	7. PODPIS	
1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika		

Podmiot wnoszący apelację	Oskarżony, obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Zmiana zaskarżonego wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji		

	prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo	

	niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	